

cadaverică.

Autorul însuși al poveștii inițiale este cooptat în ea sub chipul bancherului Hoffman (Constantin Gâdea), un Al Capone jovial pe post de gazdă și de socru mare.

Tot nou este și savurosul Invitat travestit în Coppelía: cu peruca blondă buclată, picioare lungi superbe, mobil și extrem de muzical, Ruslan Rotaru, actor al Naționalului timișorean, e o apariție

adorabilă, pe care ți-ai dori-o de mai mare întindere.

Excelente sunt și decorurile – arh. Cătălin Ionescu-Arbore –, croite din câteva elemente mari, cu încărcătură simbolică. În contrast cu simplitatea lor, costumele sunt șic, foarte colorate, pigmentate prin măști și machiaj. Jocul de dimensiuni (pianul cât un perete și cel de jucărie) și alte câteva mijloace sugestive dau alternanța de atmosferă Great Gatsby/Fran-

kenstein...

Și ce plăcere să reîntâlnești la un spectacol de balet orchestra în fosă, mai ales când ea sună bine, sub bagheta lui Ion lancu, mai îngrijit decât la O.N.R.!

După un prelungit con de penumbră, baletul Operei din Timișoara e decis să revină în prim-plan. Coppelía în regia și coregrafia lui Răzvan Mazilu este un pas (de dans) hotărât înainte.

Vivia Săndulescu

Căciulissimo sau Allegretto dansabile con tanta fantasia

Mozartissimo, la Teatrul de Balet "Oleg Danovski" din Constanța, e alcătuit dintr-o suită de momente nelegate printr-un libret narativ: fiecare secvență e o perla înșirată într-un colier și își are propria-i oglindire sidefie a câte unei pasiuni umane. Artistul-creator și/sau interpret își duce povara propriei bogății, cu toate avatarurile ei, rămânând mai întâi om, fie el geniu sau muritor de rând.

Dan Mastacan – cealaltă jumătate de rodie, alături de Gigi Căciuleanu, a unui tandem artistic de cursă lungă – le-a asamblat într-un întreg rotund, de o marcată teatralitate, și le-a luminat privilegiind metafora dinamică. Costumele sunt re-create de Carmencita Brojboiu, ca și decorurile: o draperie-cortină pentru o lojă-scenă, pe unde se poate transcende pragul dintre lumi, și o sumedenie de cuburi, din care dansatorii își modelează spațiul. Mobilitatea și ingeniozitatea acestora îl duce pe spectatorul român cu gândul la valizele Danaidelor lui Purcărete; având în comun frecventarea culturii imagistice franceze, Mozartissimo este însă incontestabil anterioară spectacolului de teatru.

Afinitățile electivă care i-au inspirat lui Gigi Căciuleanu nu mai puțin de opt lucrări pe muzica lui Mozart par să rezide în particularități psiho-structurale comune: ca și Mozart, Căciuleanu se simte un veșnic copil mare, pentru care creația e un alt fel de a respira și care își păstrează în orice împrejurare candoarea privirii, refugiindu-se în artă și în propria-i inocență atunci când tragismul lumii devine insuportabil.

Viziunea lui asupra muzicii mozartiene e personalizată tocmai prin eludarea ilustrației, prin sondarea potecilor neumbrate încă de interpretările tradiționale. Imaginea dinamică devine astfel spumoasă, imprevizibilă, barocă prin pitoresc și unicitate.

Personajele sale nu vin dintr-un timp (de)fini: ele pot fi saltimbanci, comedieni dell'arte, travestiți sau acrobați medievali, sau pot purta haine moderne. În pofida apetenței pentru comicul uneori derizoriu, ele nu (re)cunosc doar plăcerea jocului, relațiile umane ca foc de artificii, ci și visarea, nedreptatea de a nu putea zbura sau tristețea sfâșietoare a mizeriei.

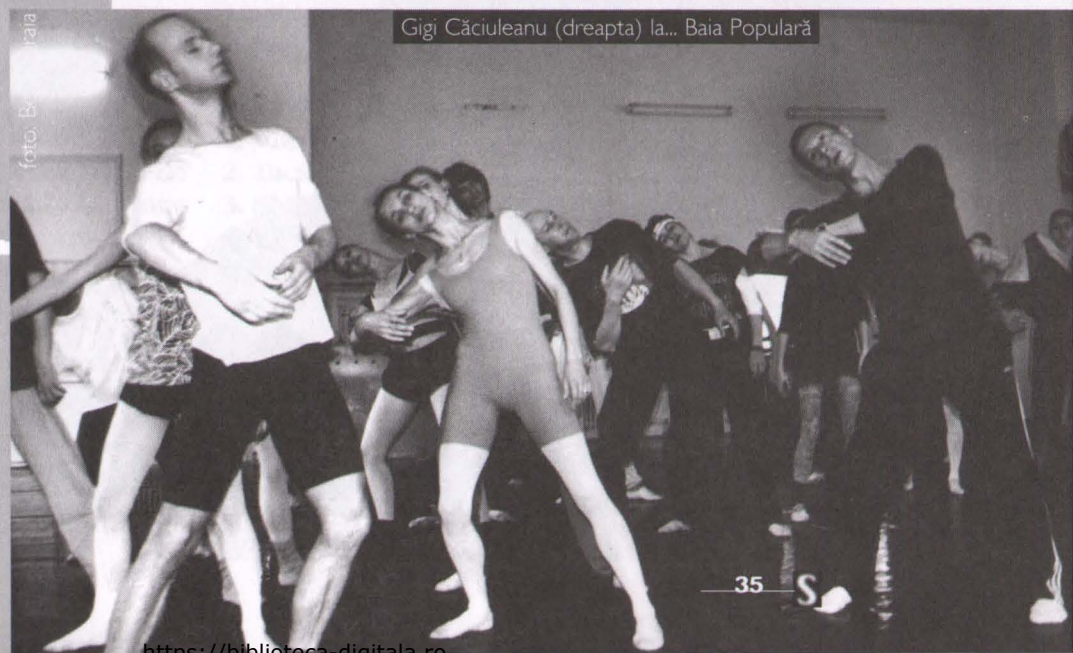
Deși își permite toate fanteziile stilistice și cele mai insolite amestecuri expresive, Căciuleanu practică un dans contemporan neostentativ, în care se mai întâlnesc vârfuri întinse, piruete și sărituri clasice. Contemporanul se întâmplă de la brâu în sus (tors, brațe și cap) – adică de la inimă

spre cer. În fiecare secvență, un colț de pagină e ridicat pentru a permite écorché-ul circulației sanguine prin venele Artistului...

La fel de important ca și spectacolul în sine va fi fost contactul coregrafului cu o trupă care are un repertoriu preponderent clasic, precum și deschiderea adâncită de acesta în rândul soliștilor consacrați (Felicia Șerbănescu, Aliss Tarcea, Costel Georgescu, Jenna Johnson, Olimpia Cheța) și a celor potențiali (Gigel Ungureanu, Mădălina Dan, Sorina Șerban, Dan Boeru ș.a.). Fascinant prin bogăția de imagini vehiculate în timpul montării și prin minuția pe care o imprimă execuției, Căciuleanu este un personaj spectaculos în sine, cu care e un privilegiu să colaborezi.

Luminile se sting, iar și iar. De fiecare dată, când se aprind, Artiștii sunt la rampă, făcând o plecăciune adâncă publicului...

V. S.

Gigi Căciuleanu (dreapta) la... Baia Pop